

„NIE STAWIAJ KROPKI TAM , GDZIE BÓG STAWIA PRZECINEK..”

Pod takim hasłem 9 kwietnia 2016 odbyło się Spotkanie Pracowników Służby Zdrowia zorganizowane przez Diecezjalną Komisję Wychowania Chrześcijańskiego i Parafię Ewangelicko- Augsburgską w Zabrze.

Uczestniczyli w nim również członkowie ChSM. Spotkanie składało się z kilku części, pozwalając nam spędzić naprawdę świetny, błogosławiony czas – refleksji nad sobą, nad relacją z Bogiem, nad stawianiem kropek i przecinków... Ksiądz Dariusz Dawid pięknie zasygnalizował zasady „interpunkcji”, jakimi posługujemy się w naszym świecie, także medycznym. Nasza wiedza i doświadczenie uczy pokory, że tam gdzie

my zrezygnowani stawiamy kropkę, Bóg nadziei często stawia przecinek... i za to niech będą Bogu wielkie Dzięki. Biblijne zasady interpunkcji są inne i byłoby wielkim szczęściem dla nas, abyśmy je znali i umieli rozpoznawać. W ramach nabożeństwa mieliśmy zaszczyt przystąpić do Stołu Pańskiego. Na spotkaniu po nabożeństwie w salce parafialnej w bardzo

życzliwej atmosferze wiceprzewodniczący ChSM Rafał Wieniec przedstawił krótką prezentację dotyczącą celów, zasad działania naszego Stowarzyszenia oraz wręczył odznaki ChSM Biskupowi Diecezji Katowickiej i Cieszyńskiej, zachęcając wszystkich do współpracy.

Nie wiem czy wypada tu pisać, ale zostaliśmy wspaniale (elegancko) ugoszczeni śląskim kołoczem z kawą i herbatą, a później śląskim

obiadem z kluskami i roladą. To budzi naszą wdzięczność do organizatorów, ale przede wszystkim do Pana Boga, że takimi dobrociami nas obdarza.

Niezapomniane wrażenie pozostawił w nas poruszający spektakl „Boże mój” – Anat Gov. Anat Gov pisała swój komediodramat mając świadomość choroby nowotworowej. Walkę z nią przegrała, ale jej sztuka nie jest zapisem zgorzknienia. Poniżej dwie różne recenzje, osobiście gorąco zachęcam do zapoznania się z tą sztuką, bo trudno pozostać obojętnym.

W sobotę, 9.04.16, w Teatrze Nowym w Zabrze, my, uczestnicy Diecezjalnego Spotkania Pracowników Służby Zdrowia (w tym także ChSM), obejrzelśmy szalenie ciekawą sztukę izraelskiej autorki Anat Gov "Boże mój". Przedstawia ona niesamowitą historię, która - jak zauważyłem - poruszyła wszystkich widzów. Oto do gabinetu psychoterapeutki przychodzi po pomoc sam Bóg, by zwierzyć się jej z ogromnego rozczarowania i bólu jaki sprawiło mu stworzenie ludzi.

Odtąd bowiem pada ofiarą albo krzywdzących go nieporozumień, albo natarczywych żądań i

niesprawiedliwych oskarżeń. A jemu tak bardzo zależy na bliskiej i szczerzej relacji z człowiekiem, której jakoś nie może doświadczyć. Ta sztuka nie pozbawiona akcentów komicznych, w końcowej scenie chwyta za gardło, kiedy to Bóg i nieszczęsna pani psycholog, po wyjaśnieniu sobie wielu bolesnych kwestii, obejmują się w serdecznym uścisku a potężny grzmot pioruna i strugi upragnionego przez ludzi deszczu dowodzą dobitnie, że oto Bóg pozbył się dręczącej go frustracji. Myślę, że po obejrzeniu tego spektaklu, nikt z nas nie będzie już modlił się jak dotychczas. Bóg nie oczekuje sztywnych formułek i namaszczonej deklaracji. On pragnie autentycznej i szczerzej rozmowy. Cieszę się, że mogliśmy przeżyć ten wzruszający spektakl właśnie w gronie pracowników Służby Zdrowia.

Jerzy Czech.

Anat Gov spektakl „Boże mój”

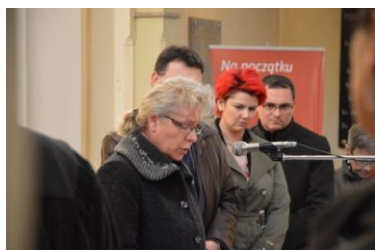

Oglądając spektakl „Boże mój” autorki Anat Gov z całą pewnością nie można wyzbyć się emocjonalnego wysiłku. Szarga on sprzecznymi emocjami. Obraz Boga klóci się z obrazem zakodowanym w naszych umysłach. Słaby, zataczający się, wybuchowy, działający pochopnie, załamany czy wyczerpany nerwowo z objawami depresji. Szuka pomocy w gabinecie psychologicznym doświadczonej lecz poranionej życiowo terapeutki. Niewątpliwie takie przedstawienie Boga może szokować, a nawet więcej – wzbudzać uczucia obrazoburcze, czyli występujące przeciwko ustalonemu porządkowi i temu co powinno cieszyć się powszechnym szacunkiem. To nie jest mój Bóg i nie takiego Boga chcę oglądać.

Adrian Kotas

Pozdrawiam Was serdecznie, załączając na koniec intencję modlitewną ze Spotkania

Barbara Szczuka

„Łaskawy Boże, leczymy innych, pomagamy innym, pochylamy się nad ludzkim cierpieniem. Ale sami też potrzebujemy pomocy, wsparcia, pozytywnych myśli, mądrości, odwagi i cierpliwości. Zbawicielu prosimy: bądź naszym lekarzem, uzdrów co zranione i niespokojne. Bądź naszym Doradcą, Przewodnikiem i Pocieszycielem. Amen”.

*z intencji modlitewnych nabożeństwa
z okazji Diecezjalnego Spotkania Pracowników Służby Zdrowia
Zabrze, 9 IV2016*